

ה"ת 17501/04/17 - מדינת ישראל נגד Darren Bobroff

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 17501-04-17bobroff ואח' נ' משטרת ישראל הונאה תל אביב

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא
המבקשת:
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז מרכז
באמצעות עו"ד עמית לוין

נגד

המשיב:
Darren Bobroff
ע"י ב"כ עו"ד דר' איתן פינקלשטיין, עו"ד ליה פלוס ועו"ד
שי מרקוס

החלטה

1. לפני בקשה שביעית להארכת תוקפו של צו להקפאת חשבון בנק למשך 180 יום שתחילתם ביום 1.4.20.
2. מפתח זה ניתן מיד ללמוד שקיימות החלטות קודמות והתייחסות קודמת לחשדות ולעבירות הנחקרות ולקשר בין אלו לבין סכומי הכסף. החלטה זו נשענת על קודמותיה מבחינת סקירת השתלשלות האירועים ועל כן לא אחזור על הדברים מבראשית. בקצרה אומר כי מדובר בחקירה שראשיתה בשנת 2017 בחשד לעבירות הלבנת הון ועבירות מרמה בארץ ובחו"ל. בתחילה נתפסו שני חשבוניות בנק ובהם סך כ- 27 מיליון ₪. לאורך השנים שוחרר חשבון ובו 3 מיליון ₪ וכן נמחק מן הבקשה אביו של המשיב ונותר המשיב לבדו.

3. בהחלטת ההארכה הקודמת קבעתי כי החומר שהוצג לעיוני הצביע על התחזקות חשדות לביצוע עבירות קבלת דבר במרמה ועבירות הלבנת הון בישראל. נימוקים להחלטה זו לרבות הפניה למסמכים מפורטים בהחלטה. שני חידושים עיקריים התרחשו בחודשים שחלפו מאז אותה החלטה - האחד נוגע להעמקת החקירה ולהשלמתה. השני עניינו הגשת בקשה לחילוט אזורי במסגרתה ניתן צו זמני על ידי בית המשפט המחוזי (כב' השופט שפסר).
4. הסנגורים עתרו לשחרור התפוסים בהליך הפלילי תוך שטענו כי לא ניתן ללכת בנתיב זה במקביל לנתיב האזורי ואין לכך גם טעם.
5. בשל שעת החירום והמתכונת בה פועל בית המשפט, הגישו הצדדים טיעוניהם בכתב (לרבות נספח סודי שהוגש על ידי המבקשת) והוסכם כי החלטה תינתן על יסוד הכתובים.
6. ראשית אבחן את הבקשה לגופה ובשלב השני אבחן האם יש לה הצדקה משנית צו זמני במסלול החילוט האזורי.

בקשה להארכה שביעית של החזקת חשבון הבנק

7. השנים חולפות ולא ניתן להתעלם מן הפגיעה המתמשכת בקניינו של המשיב. מדובר במי שחזקת החפות עומדת לזכותו ובשם הליך פלילי עתידי מעוכב בידי המדינה סכום משמעותי של כ- 24 מיליון ₪. לא בנקל ניתן להוסיף ולהחזיק סכום זה. לאורך השנים בחנתי כל בקשה לגופה, בחנתי התקדמות החקירה, בחנתי היקף החשדות והסכומים הנטענים. אף עתה שבתי ועיינתי בעיקרי חומר החקירה הגולמי שהועברו לעיוני ובחנתי אותם לאור טיעוניהם כבדי המשקל של הסנגורים. מדובר בטיעונים רציניים לא רק מן הפן המשפטי אלא בהתאמה לראיות בחומר הגולמי. עם זאת בשלב זה הרף הראיתי בוחן קיומו של חשד סביר וחשד כזה קיים ולא השתנה באופן משמעותי. החקירה אינה מושלמת ולא ניתן יהיה להשלימה בלי לקבל גרסת המשיב עצמו. למשיב ניתנו בעבר הזדמנויות למסור את גרסתו ולספק הסבר לחשדות אולם המשיב בחר שלא להתייצב לחקירה או לדיונים בבית המשפט. המשיב התנה בואו בכך שלא יעצר אולם המדינה לא קיבלה תנאי זה ובינתיים אף הוצא בעניינו של המשיב צו מעצר. טיעוני הסנגור הנוגעים ליסוד הנפשי של המשיב ולמודעות שלו נטענים ממקור שני בעוד שחומר הראיות מספק תשתית אשר לעת הזו תומכת במידה מספקת בעמדת המדינה (ראו נספחים לבקשה הקודמת ועתה גם נספחים GG ו-HH).
8. מאז הדיון הקודם התקדם ההליך (וראו נספחים EE ו-FF והמועדים הנקובים בהם).
9. שקלתי טיעוני ההגנה בכל הנוגע לסיכויי הליך הסגרה. הליך זה אינו מסור להחלטתי ולכל היותר עלי להעריך האם קיים סיכוי סביר לבקשה כזו. סיכוי כזה קיים גם לאחר ששקלתי טענות הסנגור לענין האמנה בין המדינות והסעיפים המיוחסים (וראו בנוסף גם נספח DD לדוח הסודי). עם זאת אציין כי ככל שהמדינה לא תתקדם בהליך זה במסגרת תקופת ההארכה יהיה בכך לחזק באופן משמעותי טיעוני ההגנה שהמסלול האזורי הוא לבדו המסלול המתאים.
10. בחנתי טענות ההגנה לענין קבלת השימוש בחשבון הבנק במרמה (סעיפים 76 עד 111 לבקשה מיום 24.2.20) אך לטענות אלו מענה בחומר שהועבר לעיוני (סעיפים ט"ז-י"ח לדוח הסודי מיום 29.3.20 והחומר המתייחס לכך). אבהיר כי אין בדברים כדי לקבוע כיצד יסתיים בסופו של דבר הליך לאחר כור ההיתוך של שמיעת הראיות אולם בבדיקת עוצמת הראיות הנדרשת לשם הענקת סעד זמני, גם אם סעד כספי משמעותי, די בראיות שהוצגו.

11. שקלתי הטיעון בסעיפים 116 עד 138 ואף בהם אין להכריע גורל הבקשה לטובת ההגנה. ראשית המדינה לא זנחה טיעונים לענין ביצוע עבירות מרמה בדרום אפריקה כפי שעולה מסעיף י"ד לדוח הסודי והחומר המצורף אליו. שנית המדינה מבססת טיעוניה גם על סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון (אם כי בענין זה לא הוצג טיעון משמעותי של המדינה). שלישית משום שמיוחסת גם עבירה לפי סעיף 4 לחוק וחומר הראיות אליו התייחסתי מקים חשד סביר בשאלת המודעות לכך שמדובר ברכוש אסור. רביעית אינני רואה עם הסנגור עין בעין פרשנות סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון בכל הנוגע לפתיחת חשבון הבנק והפקדת הכסף, אף אם לא מדובר בכספים שהם פירות מעשי מרמה בדרום אפריקה. הכסף שהופקד בחשבונות הבנק הוא רכוש ששימש לביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה. אלמלא ביקש החשוד להפקיד מיליוני שקלים, לא היה נפתח החשבון. החשוד לא ביקש לפתוח חשבון ותו לא. החשוד ביקש להעביר מיליוני שקלים לחשבון ונדרש לספק הסברים לסכומי הכסף בהתאם להוראות החוק לאיסור הלבנת הון. הפקדת סכומי הכסף תוך מסירת פרטים כוזבים בעת פתיחת החשבון נועדה על פי הנטען להסוות את תנועות הרכוש. בהפקדת סכומי כסף משמעותיים תוך דיווח פרטים כוזבים הפך הסכום המופקד לרכוש שנעברה בו עבירה. אם אשתמש בדימוי הסנגור בענין קופסת הקרטון והתכשיטים, הרי שלא ניתן להפריד בין הקופסה שהתקבלה במירמה לבין התכשיטים שהתקבלו כדין. כדי להשוות בין הדוגמאות יש להוסיף כי שמעון הסכים למסור את הקופסה רק בזכות הצגת התכשיטים וכך נעשה בתכשיטים שימוש כחלק מעבירת המירמה וכאמצעי לביצועה. בניגוד לטענת ההגנה כי מדובר בפעולות שגרתיות של הכנסת כספים לחשבון חומר הראיות מצביע על תמונה שונה (סעיף י' בעמ' 4 לדוח הסודי והחומר הקשור אליו).

12. המדינה קידמה את ההליך, החשדות נותרו על כנם והבסיס הראייתי לקיומם לא השתנה באופן משמעותי ועל כן בחינת הבקשה לגופה מצדיקה קבלתה.

קיומו של הליך מקביל בבקשה לחילוט אזרחי

13. המדינה לא הסבירה באופן מניח את הדעת מדוע פנתה בהליך אזרחי מקביל, מה טעם בהליך זה שעה שההליך הפלילי עדיין לא מוצה וכאשר על פניו מדובר באותו רכוש ממש במובן פוטנציאל החילוט ובאותן עבירות העומדות בבסיס הבקשה. עם זאת הסברים כאלו צריכים להינתן בבית המשפט המחוזי והדיון בשמונה הטענות כבדות המשקל שהעלו הסנגורים מקומן באותו הליך ולא בפני. השאלה בפני היא האם עצם הגשת ההליך האזרחי סוגרת את הדלת בפני המשך דיון בהליך הפלילי עד כדי חוסר סמכות להוסיף ולדון בבקשה.

14. לעמדת ההגנה מרגע שהוגשה הבקשה האזרחית לא ניתן עוד להוסיף ולדון במסלול הפלילי ועל כן יש להורות על ביטול התפיסה במסלול זה באופן מידי. הסנגורים הניחו לטיעון זה תשתית רחבה ויסודית ואף הוסיפו השלמה לנימוקים לאחר קבלת עמדת המדינה. המדינה מצידה טענה שהחילוט הפלילי רחב יותר וכי ההליך הפלילי הוא העיקרי ועל כן הסמכות נתונה בראש וראשונה בהליך זה.

15. סעיפי החוק ואף הפסיקה אינם תומכים בטיעוני ההגנה השוללים מבית משפט זה סמכות לדון בבקשה. סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון דן בחילוט רכוש בהליך פלילי לאחר הרשעה. כסעד מקדמי הרבה לפני הרשעה ואף לפני הגשת כתב אישום מוסמך בית המשפט להורות על התפיסה בין במסלול פקודת סדר הדין הפלילי ובין במסלול פקודת הסמים אליה מפנה חוק איסור הלבנת הון (ולענין סדרי הדין בענין זה ראו בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** (15.3.17)). מדובר בפירוצדורה שנועדה להבטיח כי בתנאים מסוימים ובכפוף למגבלות הדין יישמר פוטנציאל החילוט למקרה בו החשוד יורשע בסיום ההליך.

הסעד הזמני עד הגשת כתב אישום אינו מוגבל בזמן נקוב בחוק ושאלת חלוף הזמן נמנית בין השאלות שעל בית

המשפט לשקול לאורך החקירה תוך שבית המשפט מביט כל העת אל "השעון הנמצא בחדר החקירות" (ראו סעיף 10 לפסק הדין).

16. סעיף 22 לעומת זאת דן בחילוט רכוש בהליך אזרחי וכאשר התנאי השני הנדרש הוא כי " האדם החשוד בביצוע עבירה כאמור אינו נמצא בישראל דרך קבע ...ועל כן לא ניתן להגיש כתב אישום נגדו...".

17. קו הגבול בין סעיף 21 לסעיף 22 אינו הגשת בקשה לפי אחד הסעיפים אלא הגשת כתב אישום. ברור כי לאחר הגשת כתב אישום שוב אין מקום לסעיף 22 ולהליך חילוט אזרחי. עם זאת אפילו בנקודה חדה זו, רגע הגשת כתב האישום, לא פוקע מעצמו הצו הזמני (ע"פ 3390/19 **אביטן נ' מדינת ישראל** (21.11.19)).

18. על פי טענת ההגנה מקום שהסתיימה החקירה ולא ניתן להגיש כתב אישום נגד החשוד עליה לפנות בבקשה לחילוט אזרחי (סעיפים 17-18 לבקשה מיום 24.2.20). טיעון זה מניח כי החקירה הסתיימה. במקרה דנן, החקירה עודנה מתנהלת ובשלב זה לא ניתן לקבוע כי ההליך הפלילי הגיע אל מבוי סתום שממנו לא יוכל עוד להתקדם.

19. לא מצאתי כי עצם הגשת בקשה לחילוט אזרחי מפקיעה הליך זה ואינני סבורה כי כך יש לפרש את הדברים שנאמרו בע"א 9796/03 **שם טוב נ' מדינת ישראל** (21.5.05). השאלה שנבחנה באותה הלכה היא נטל הראיה המוטל על המבקש חילוט בהליך האזרחי. בהקשר זה קבע בית המשפט כי הגם שמדובר בהליך אזרחי ובנטלים של מאזן הסתברויות, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר ב"הליך שנועד להיות תחת הליך פלילי רגיל". ואכן כאלו הם הדברים. כך נועד להיות. אך השאלה חוזרת ומפנה זרקור דווקא להליך האזרחי ומעוררת את השאלה מדוע יש צורך בו צורך כל עוד קיים הליך פלילי שהוא בעל מעמד הבכורה. לא אוכל לקרוא האמור בפסק הדין כקובע העדר סמכות עניינית להליך הפלילי, וודאי לא בשלב של סעד זמני המתבקש.

סוף דבר

20. אני מקבלת בקשת המדינה ומורה על הארכת תוקף התפיסה למשך 180 יום שראשיתם ביום 1.4.20.

21. שקלתי האם יש מקום לקיצור התקופה אך בשים לב לכך שמדובר בהליכים חובקי עולם וקצב התנהלות שאינו תלוי אך ורק בקצב גורמי החקירה בישראל אין לכך מקום. עם זאת אני שבה ומפנה תשומת לב המדינה לאמור בסעיף 9 להחלטה זו לענין ניצול תקופת ההארכה הנוכחית לצורך קבלת החלטה האם ההליך הפלילי מוצה שאז תודיע המדינה על הפסקת הליך זה ומעבר למסלול החילוט האזרחי.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח ניסן תש"פ, 12 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

